Quelle: https://manuscripta.at/?ID=38233
Copyright: Salzburg, Erzabtei St. Peter, Benediktinerstift, Bibliothek

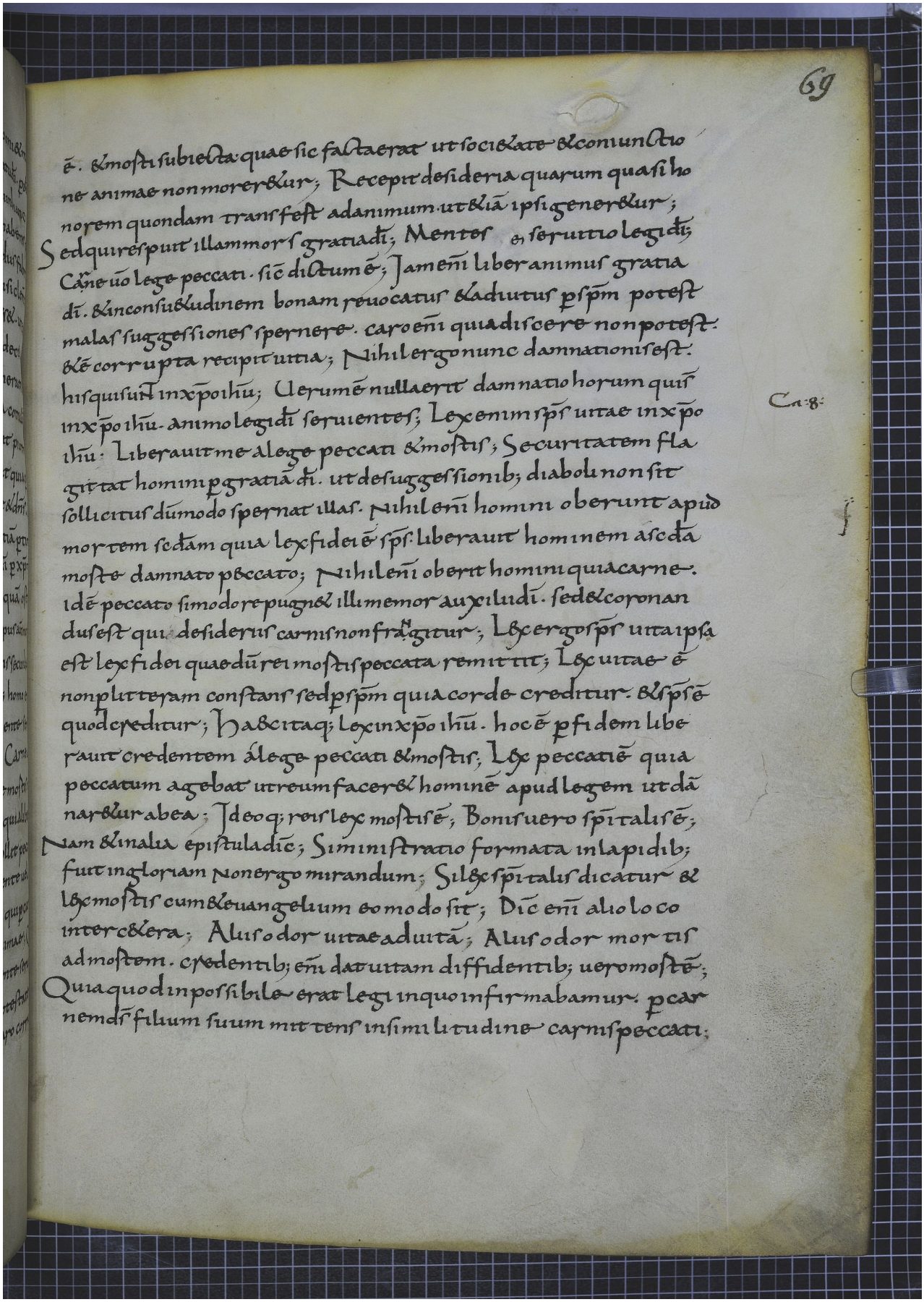

69

ē. & mostis subiecta quae sic faltaerat ut sociétate & coniunctio
ne animae non moreretur; Recepit desideria quarum quasi ho
norem quondam transfert ad animum ut & iā ipsi generetur;
Sed quiescunt illam morsi gratiadi; Mentes ei seruitio legidi;
Cāne uō lege peccati. sic dictum ē; Jam enī liber animus gratia
di. & in consuetudinem bonam reuocatur & adiutus pspm potest
malas suggestiones spernere. caro enī quia discere non potest.
& ē corrupta recipit uitia; Nihil ergo nunc damnationis est.
his qui sunt in xpo ihu; Uerum ē nullaerit damnatio horum qui
in xpo ihu. animo legidi seruientes; Lex enim spsi uitae in xpo
ihu: Liberauit me a lege peccati & mortis; Securitatem fla
gitat homini p gratiā di. ut de suggestionib; diaboli non sit
sollicitus dūmodo spernat illas. Nihil enī homini oberunt apud
mortem sedam quia lex fidei ē spsi. liberauit hominem a sceda
morte damnato peccato; Nihil enī oberit homini quia carne.
id ē peccato simodo repugnet illi memor auxiliudi. sed & coronan
dus est qui desiderii carnis non frāgitur; Lex ergo spsi uita ipsa
est lex fidei quae dūrei mortis peccata remittit; Lex uitae ē
non plutteram constans sed pspm quia corde creditur. & ipse ē
quod creditur; Habeitaq; lex in xpo ihu. hoc ē p fidem libe
rauit credentem a lege peccati & mortis; Lex peccati ē quia
peccatum agebat ut reum facere & hominē apud legem ut dā
nar & ur a bea; Ideoq; reus lex mortis ē; Boni uero spiritalis ē;
Nam & in alia epistula dic; Si ministratio formata in lapidib;
fuit in gloriam non ergo mirandum; Si lex spiritalis dicatur &
lex mortis cum & euangelium eo modo sit; Dic enī alio loco
inter cetera; Aliis odor uitae ad uitā; Aliis odor mortis
ad mortem. credentib; enī datur uitam diffidentib; uero morte;
Quia quod in possibile erat legi in quo infirmabamur. p car
nem dei filium suum mittens in similitudine carnis peccati;

Ca. 8.